

Nr 15.

Av herr **Hallin m. fl.**, om *höjt anslag till riksdagens interparlamentariska grupp.*

I skrivelse till Konungen den 7 november 1927 hemställde styrelsen för Riksdagens Interparlamentariska Grupp om ett anslag till Gruppen för budgetåret 1928—1929 av 18,900 kronor och till Interparlamentariska Unionens byrå och generalsekretariat av 3,500 kronor. Kungl. Maj:t föreslog riksdagen att bevilja 15,000 respektive 2,500 kronor.

Emellertid syntes det riksdagen lämpligt (riksdagens skrivelse 3 A 1928, sid. 25), att bidraget till Interparlamentariska Unionen, som icke bestämts genom någon överenskommelse staterna emellan, borde utgå av de medel, som av riksdagen anvisades till Gruppen, vid vilket förhållande särskilt anslag till Unionen icke vidare erfordrades, medan däremot en ökning syntes böra ske av anslaget till Gruppen. I anledning härav bestämde riksdagen anslaget till Gruppen till 18,000 kronor, varvid underförstods, att Gruppen sedan i sin tur skulle giva Unionen ett bidrag. Gruppen har också till Unionen för innevarande budgetår utgivit 3,000 kronor, vilken summa redan den innebär en minskning med 500 kronor, jämfört med det belopp, som det tidigare direkta statsanslaget till Unionen utgjorde, nämligen 3,500 kronor.

I underdånig skrivelse den 18 oktober 1928 hemställde Gruppens styrelse om ett anslag till Gruppen av 18,000 kronor, varvid styrelsen räknade med att 3,000 kronor av detta belopp skulle av Gruppen anslås till Unionen. Kungl. Maj:t har emellertid i statsverkspropositionen till årets riksdag begärt ett anslag till Gruppen av allenast 15,000 kronor. Detta innebär, att Gruppen icke skulle erhålla någon som helst hjälp att betala sitt bidrag till Unionen och att alltså anslaget till Interparlamentariska unionens byrå och generalsekretariat i verkligheten indragits utan någon kompensation. Detta är så mycket beklagligare, som Unionen själv den 17 sistlidna december riktat en kraftig vädjan till grupperna att behjärta dess behov av ökade bidrag, vilken vädjan enligt ingångna underrättelser redan hörsammats av bl. a. Frankrike, som lämnar ytterligare ett anslag för interparlamentariska ändamål av 100,000 guldfrancs, medan man i Danmark planerar en höjning av det direkta bidraget till Unionen till 10,000 danska kronor. Det synes, som om Sverige icke borde slå in på en motsatt väg, utan att den svenska gruppen borde sättas i stånd att åtminstone lämna samma bidrag till Unionen som närmast föregående år.

På grund av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte såsom bidrag till kostnaderna för Riksdagens Interparlamentariska Grupp för budgetåret 1929—1930 anvisa ett anslag av adertontusen (18,000) kronor.

Stockholm den 14 januari 1929.

Eric Hallin.

Rickard Sandler.

G. Lagerbjelke.

N. Aug. Nilsson.

K. G. Westman.

Ivar Vennerström.
